Greşeala numărul 1

Interpretarea diagnosticului de cancer ca sentinţă la moarte.

Atunci când primesc vestea că au fost diagnosticaţi cu cancer, majoritatea persoanelor intră în panică şi au impresia că viaţa lor s-a terminat. Dar acest lucru nu are temei real, este un mit care induce în aceste persoane disperarea de a cheltui chiar toată averea pentru a-şi salva viaţa.
Însă lucrurile stau cu totul altfel, chiar dacă ai cancer nu înseamnă absolut deloc ca ai să mori din cauza lui, dar… hai să îţi explic prin ce trece corpul tău atunci când te panichezi şi de ce această frică este mai periculoasă decât cancerul.
Când o persoană resimte diagnosticul de cancer ca o sentinţă la moarte se generează în creierul vechi (trunchiul cerebral) un focar ce emite un semnal spre plămâni şi le transmite mesajul că este nevoie de mai mult aer pentru a supravieţui fricii de moarte. Astfel celulele din plămânii încep să se transforme în celule speciale a căror funcţie este cea de a fi mai permeabile pentru oxigen, însă înmulţirea lor este proporţională cu frica de moarte şi există riscul de a obtura bronhiolele pulmonare şi a crea o lipsă de aer reală şi mai mare.
Astfel se creează metastazele la plămâni, nodulii vizibili pe radiografie, ceea ce este interpretat de medicina modernă ca o răspândire a celulelor canceroase în organism – ceea ce nu este adevărat, neavând substrat real.
Acest lucru este doar un mit fiindcă în sânge sau limfa nu s-au găsit niciodată celule canceroase care să circule libere prin organism. Iar dacă celule cancerigene ar circula prin sânge sau limfa, atunci cancerul de vase sanguine sau limfatice ar trebui să fie cel mai răspândit. În plus celulele canceroase sunt adesea celule foarte mari şi nu pot trece, nu pot călători prin pereţii vaselor de sânge plimbându-se aiurea, de capul lor, prin corp.

Înţelegând aceste lucruri este important să ştii cum să eviţi această greşeală:

Transmite-i corpului tău mesaje de acceptare a cancerului ca

parte a unui proces de avertizare asupra modului tău de viaţă, şi înţelege că a apărut în corpul tău ca o modalitate de adap-tare la mediul în care trăieşti sau la gândurile şi convingerile tale – şi nu ca o sentinţă la moarte.
Deci interpretarea diagnosticului de cancer ca sentinţă la moarte este nefondată…
…şi în greşelile următoare îţi explic mai detaliat acest lucru.

Greşeala numărul 2

Deprecierea valorii personale la aflarea diagnosticului

Al doilea pas greşit, şi cel mai adesea neconştientizat pe care îl fac majoritatea persoanelor după ce interpretează diagnosticul de cancer ca şi sentinţă la moarte, este să intre într-o stare depresivă, stare în care valoarea lor personală este drastic depreciată.
Valoarea personală este o percepţie a creierului tău rezultată din aşteptările şi credinţele tale referitoare la imaginea ta personală faţă de corpul tău, faţă de utilitatea ta faţă de cei importanţi din jurul tău şi faţă de capacitatea ta de muncă şi distracţie. Scăderea valorii personale acţionează la nivelul creierului formând un alt focar de conflict în substanţa albă a creierului care coordonează activitatea din oase. În acest fel oasele încep să se macine pierzând masa osoasă, în timp sau destul de rapid în funcţie de gradul de depreciere a valorii personale.
Referitor la percepţii, Dr. Bruce Lipton, medic şi profesor de genetică umană, a demonstrat faptul că felul în care te raportezi la această problemă determină la nivelul membranelor tale celulare din oase modificări de permeabilitate pentru diferite substanţe care intră sau ies din celulele osoase. Aşadar aceste percepţii ale tale determină la nivelul oaselor modificări celulare care constau în pierdere de masă osoasă, pentru că organismul tău se adaptează şi se transformă în acord cu credinţele tale, cu percepţiile tale şi cu stările tale emoţionale.

Greşeala numărul 3

Dietă severă pentru înfometarea tumorii canceroase

O altă greşeală pe care o fac oamenii din inconştienţă ascultând sfaturi neavizate este să urmeze diete severe pentru înfometarea tumorii. Creierul nu înţelege de ce ar trebui să se înfometeze corpul atât timp cât cancerul este şi el o producţie controlată din creier pentru a facilita adaptarea organismului la noul mod de percepere a realităţii din mediul înconjurător sau al realităţii gândurilor tale.
Odată transmis la creier mesajul înfometare, se generează un focar în creierul vechi (trunchiul cerebral) în partea ce coordonează ce se întâmplă cu celulele glandulare din ficat. Aceste celule hepatice îşi vor modifica forma şi funcţia pentru a produce cât mai multe enzime cu care să digere dramul de mâncare pe care persoana care se înfometează îl introduce totuşi în corp pentru a supravieţui
Înfometarea prin diete severe restrictive este extrem de diferită de postul creştin…
…postul are la baza restricţionarea unor alimente grele la digestie, care duc la oboseală psihică prin digerare, mai ales într-un corp în care se desfăşoară un program biologic adaptativ (cancerul) şi care are nevoie să îşi rezolve conflictul care a dus la apariţia cancerului.

Postul hrăneşte corpul cu alimente uşoare, cu stare de linişte şi relaxare, cu împăcare cu situaţia, cu găsirea de soluţii, cu acceptarea responsabilităţii faţă de boală şi gânduri şi emoţii, nu lasă persoana să zacă cu burta plină când creierul nu poate aloca multe resurse pentru digestie.

Greşeala numărul 4

Izolarea şi însingurarea de frică de a nu fi contagios

O altă mare greşeală pe care o fac oamenii după ce sunt diagnosticaţi cu cancer este că se izolează de ceilalţi din familie, prieteni, rude, colegi şi această însingurare îi împiedică să găsească soluţii eficiente sau să primească ajutor.
De obicei de la cei care au cancer auzi că spun: „Îmi este frică de faptul că celulele din tumoare se vor împrăştia prin sânge şi prin limfa la alte organe” şi „mă tem că o să îi îmbolnăvesc pe cei din jur”.
Această afirmaţie determina în creier la nivelul substanţei albe un nou focar de unde se transmite comanda de creştere a activităţii spre ganglionii şi vasele limfatice, şi produce o creştere a acestor ganglioni

de sub braţ / axilari, toracali sau abdominali cu mesajul că este nevoie de limfocite şi alţi străjeri ai imunităţii periclitate, deteriorate de frică. Cu cât frica ta este mai specific legată de tumoarea din sân cu atât ganglionii afectaţi sunt cei localizaţi mai în apropierea sânului tău. Iar cu cât frica ta este mai specific legată de cancerul de colon cu atât ganglionii afectaţi sunt cei localizaţi în abdomen şi zona inghinală.

Însă dacă frica ta de împrăştiere a cancerului prin corp la alte organe sau teama ta de a fi contagios pentru cei cu care vii în contact este foarte mare ea afectează masiv creierul şi apoi poate afecta întregul sistem ganglionar, chiar splina şi măduva osoasă.

Ganglionii, splina şi măduva osoasă sunt afectaţi şi atunci când conflictul de devalorizare de sine cu privire la sân, colon sau legat de întreg corpul este în faza de vindecare.

Devalorizarea sinelui afectează oasele, sistemul musculo-ligamentar şi ţesutul adipos şi generează anemie în faza activă, iar în faza de vindecare produce leucemie pentru a compensa anemia şi pentru a face faţă remanierii osoase.

Pentru a rezolva creşterea de masă osoasă necesară, în faza de vindecare a fricii de a fi contagios se produce o falsă anemie, prin producţie crescută de leucocite, apare o falsă leucemie, care dispare de la sine odată ce globulele roşii îşi revin iar osul şi ganglionii sunt reparaţi şi vindecaţi ca să devină mai puternici decât erau înainte de conflictul de devalorizare.

Natura te ajuta astfel să obţii oase şi ganglioni mai puternici pentru a face faţa mai bine unor situaţii ulterioare asemănătoare.

Atenţie! Nu orice frică cu devalorizare de sine duce la metastaze ganglionare, însă atunci când le întâlnim înseamnă clar că dacă le ai în corp este vorba de frică de a fi contagios pentru cei din jur şi o devalorizare de sine nu foarte accentuata, localizată: san, colon sau generalizată.

În concluzie, aşa cum am spus în greşelile anterioare, cancerul nu se poate împrăştia în corp nici prin sânge, nici prin limfa, deci **NU ARE CUM SĂ FIE CONTAGIOS**, iar mijloacele de prevenţie exagerate, separarea de ceilalţi nu doar că nu îţi este utilă nici ţie nici lor, ci tine la distanţă suportul celorlalţi care te pot ajuta şi **TE POATE CHIAR UCIDE**.

Însingurarea duce la stări depresive şi la epuizarea energiei inutil, însă uneori când aparţinătorii sunt fiinţe panicoase şi tu, pacientul eşti cel puternic te poţi scuti de energia fricii lor de a avea tu acest diagnostic, cu condiţia să cauţi soluţii, să nu disperi şi să ai încredere că această boală te ajuta să devii mai puternic şi adaptat.

Greşeala numărul 5

Utilizarea chimioterapiei ca soluţie de vindecare

Din ceea ce ţi-am spus până acum poţi înţelege că nu cancerul, prin imposibilă lui răspândire sau contaminare a celor din jur, te duce la moarte, ci frica ta faţă de ele. Spaima faţă de moarte, înfometarea şi devalorizarea de sine care epuizează energia corpului fără a da sănătatea înapoi, îi determină pe majoritatea celor cu cancer să recurgă la chimioterapie sau radioterapie.
Dar iată ce trebuie să ştii despre efectele reale devastatoare ale chimioterapiei şi de ce trebuie să le eviţi. Chimioterapia odată ce pătrunde în corp induce o otrăvire generală a tuturor celulelor aflate în perioada de multiplicare accelerată.
Dar în corp pe lângă celulele canceroase cu funcţie de vindecare şi susţinere a nevoilor corpului, comandate de creier, se multiplică şi materii prime structurale din care se fac noi celule de organe care să înlocuiască celulele a căror durata firească de viaţa s-a încheiat.
Multiplicarea şi moartea celulelor structurale şi a celulelor aşa-zis maligne este controlată de creier printr-un program codificat în **ADN**, numit **MOARTE CELULARĂ PROGRAMATĂ (MEP)**. MEP este cel mai bine evidenţiata în perioada intrauterină când membranele interdigitale se resorb şi în loc de degete unite prin membrane ne naştem cu degete independente, o regăsim la naştere la închiderea orificiilor prin care comunică între ele camerele inimii, la închiderea circulaţiei sanguine ombilicale după secţionarea cordonului ombilical…

Greşeala numărul 6

Folosirea radioterapiei pentru diminuarea masei tumorale

Alături de chimioterapie radioterapia are efecte devastatoare asupra sănătăţii.

Dacă chimioterapia îţi otrăveşte celulele şi creierul, radio-terapia îţi prăjeşte celulele din corp – atât cele bolnave cât şi cele sănătoase.

Dar hai că îţi detaliez cum te „ajuta" radioterapia să mori mai repede…

…radioterapia acţionează la nivelul structurilor osoase şi a tumorilor, inducând o otrăvire generalizată provocând o demineralizare severă a oaselor şi prăjeşte ţesuturile moi (muşchi, vase de sânge, organe interne, ţesuturi de conexiune).

De exemplu în natură când un animal este iradiat accidental din creierul lui se declanşează programe speciale care să îl ajute să devină o pradă mai uşoară, îl transformă în hrana pentru alte specii care sunt mai adaptate.

Un alt efect **DIRECT** ce-l provoacă iradierea este sterilitatea.

De ce cei iradiaţi sunt sterili? Fiindcă Natura va steriliza asemenea exemplare care sunt atât de neglijenţe să nu îşi asculte intuiţia şi să părăsească din timp zonele de radiaţii periculoase şi ajung să fie otrăvite.

La om iradierea atinge celulele stem în general şi celulele aflate în multiplicare rapidă, adică oricare celulă în diviziune cu rolul de a reface structurile degradate ale corpului prin moarte celulară programată, care au rostul de a menţine starea de sănătate şi să asigure vindecarea.

Celulele aşa-zis maligne, mai ales din oase sau zonele unde sistemul limfatic nu poate pătrunde au apărut la comanda creierului sesizat de stresul biologic prin care treci. Oprirea în creştere a tumorii prin iradierea acesteia este neindicată sub niciun amendament. Este preferabilă intervenţia chirurgicală doar dacă masa tumorala ocupa spaţii vitale şi pune viaţa în pericol, dar iradierea structurilor sănătoase arde ţesuturile şi generează sindrom de combustie internă, fiindcă psihicul şi creierul nu îşi poate explica arderea deliberată a structurilor sale faţă de care omul să nu schiţeze cel mai mic gest de apărare.

Prăjit de viu şi fără rost este interpretarea dată de creier pentru

intenţia omului de a opri din creştere tumoarea, adică programul biologic cu sens al corpului uman, planul de acţiune stocat în ADN pentru adaptarea la stresul prin care treci şi care este pus în aplicare la comanda creierului.

Aceasta ardere şi alertă generală asupra corpului prin produşii de descompunere determina o frică inconştientă de moarte, bazată pe o otrăvire puternică şi o perturbare a respiraţiei celulare, o intoxicare cu radicali liberi ce declanşează în corp programe din ADN care spun că e la un pas de moarte.

Senzaţia de moarte iminentă şi spaimă de necunoscut este pentru mulţi oameni ceva greu de îndurat în timpul şi după radioterapie. După ce scapă de iradiere mulţi oameni aleg să îşi ia viaţa în mâini şi să caute orice altceva decât moartea văzută cu ochii deschişi.

Aşadar atât chimioterapia cât şi radioterapia, separat sau cumulate au o mulţime de efecte directe (considerate efecte secundare) ce conduc mai rapid spre moarte decât cancerul în sine netratat.

Dacă însă faci parte din grupul celor care cred cu adevărat că dacă medicul spune fă **RADIOTERAPIE** şi te vei vindeca de cancerul tău, atunci lasă deoparte ceea ce ai citit în acest mesaj şi ai în continuare încredere că înţelepciune corpului tău va găsi portiţa prin care să atenueze efectele radioterapiei proporţional cu încrederea ta…

Iisus spune încă de acum 2000 de ani: Credinţa ta te-a vindecat… deci dacă crezi **CĂ TE VINDECI CU CE ÎŢI RECOMANDĂ MEDICUL CA EXPERT ÎN BOALĂ TA** atunci nu contează că faci chimioterapie, radioterapie, că mănânci după diete restrictive… **TE VEI VINDECA…**

…**ÎNSĂ DACĂ TE PĂCĂLEŞTI ŞI REACŢIONEZI** faţă de senzaţiile produse de otrăvire, combustie, înfometare, atunci mai bine începe să ai încredere în **INTUIŢIA ŞI ÎNŢELEPCIUNEA TA** care vor deschide spre tine calea **ÎNCREDERII ŞI VINDECĂRII**.

Greşeala numărul 7

Vaccinarea inutilă ce duce la scăderea imunităţii şi

suspendarea tumorilor

Am ajuns în punctul în care este necesar să înţelegi şi care este de fapt rolul microbilor: bacteriile, ciupercile, viruşii şi paraziţi din corpul tău, cum ajung ei acolo şi cum se elimină.
Noi avem impresia că dacă folosim săpunuri antibacteriene pielea noastră şi corpul nostru va fi lipsit de microbi, însă acest lucru este fals. De fapt de oriunde de pe piele sau din gură, intestine sau chiar ochi putem lua probe şi vom găsi microbi. Dacă noi credem că spunând **EU** ne referim la o singură entitate ne înşelăm fiindcă tot corpul nostru este constituit din 50 de mii de miliarde de celule, între care se găsesc 4 mii de miliarde de microbi deja constituiţi, care reprezintă rezerva strategică a creierului pentru corp.
Microbii nu se înmulţesc în corp aşa de capul lor şi nici nu îi contactezi întâmplător, ci doar atunci când creierul are nevoie de ei în corp pentru a creşte odată cu tumorile atâta timp cât omul este în faza de stres biologic activ. Iar la încetarea stresului microbii au rostul de a digera şi elimina tumoarea şi astfel se repune organismul în starea de vindecare.
Dr Hamer, Gaston Naessence şi mulţi alţi cercetători au arătat cum la comanda creierului în organism se multiplică microbi. Ei nu se iau din aer, apă, mâini murdare, secreţii etc aşa cum credea medicina la început ci sunt produşi în sânge, din somatide (microzime sau globule coloidale) din materie luminoasă, imposibil de distrus prin mijloacele fizice cunoscute, dar care la comanda creierului se transformă în orice tip de microb are corpul nevoie, la un moment dat. Somatidele, la comanda creierului, iau formă de bacterie, ciuperca sau virus în acord cu cerinţele corpului.
Dintre somatide în sângele omului sănătos avem disponibile primele 3 forme ale ciclului somatoidian (de 16 forme), însă odată ce creierul comanda alte forme din acest ciclu este clar faptul că un stresor biologic a acţionat asupra corpului şi psihicului. Dar apariţia microbilor începe odată cu stresul din psihic ce comanda de la creier ceea ce este nevoie să fie schimbat, înlocuit, reparat, amplificat, diminuat şi astfel este solicitat ajutorul microbilor.
Odată ce găsim în sânge aceste forme vom putea identifica momentul la care va începe să fie vizibil un cancer sau o boală în organism.
Microbii apar încă de la începutul creşterii tumorii, sunt proporţionali

ca proliferare cu masa de conflict generată în psihic, şi totodată sunt proporţionali şi cu mărimea focarului din creier evidenţiat ca ţinta de tir pe care o vedem pe tomografia craniană fără substanţă de contrast.
Atâta timp cât durează stresul, conflictul din psihicul tău, microbii vor continua să prolifereze, însă la încetarea conflictului ei vor începe să dezintegreze tumoarea cu care de fapt se hrănesc (dacă în faza activa sub acţiunea creierului a crescut o tumoare din epiteliu de tip glandular). Dacă însă în faza de conflict prezent s-a produs pierdere de celule din organ, comandat de la releele din creierul dezvoltat din mezodermul nou sau scoarţa cerebrală, în faza de vindecare somatidele se transformă în celule de organ, de exemplu la nivelul osului şi vor face osul mai puternic, deoarece sunt singurele capabile să ajungă la os, şuntând circulaţia sanguină sau limfatică.
Înţelegând acestea îţi vei putea da seama că orice vaccinare este de prisos şi ţi se va clarifica mai ales faptul că este extrem de dăunătoare dacă ai generat deja o tumoare.
Dacă ai fost vaccinat şi ai făcut un cancer în faza activă a conflictului nu se mai pot înmulţi microbii specifici de care are nevoie corpul să dezintegreze tumoarea odată cu încetarea conflictului, iar tumoarea va rămâne pe loc.
…dacă te-ai putea obişnui cu faptul că prezenţa tumorii, nodulilor şi lipsa oricărei activităţi de multiplicare celulară înseamnă că eşti de fapt vindecat sau ca tumoarea a stagnat (până recidivam în atitudinea sau convingerea neadaptativa faţă de mediul tău care a declanşat cancerul)
Ştim deja că nu ne putem permite luxul de a nu ne rezolva conflictele fiindcă ele acumulează o masă conflictuala şi tumorala din ce în ce mai mare care va duce la obstrucţii mecanice, compresiuni pe alte organe vitale şi îţi vor pune viaţa în pericol.
Dar dacă tumoarea rămâne pe loc poate să îţi fie indusă frică (de cei ne-avizaţi! corect) ca aceasta tumoare va exploda odată şi odată şi se va împrăştia, ceea ce nu e adevărat.
Ştii deja că nu se poate împrăştia nimic, metastazele fiind conflicte ale creierului şi psihicului asociate aflării diagnosticului şi a modului de interpretarea a acestuia.
Ai aflat deja că există o singură condiţie ca activitatea din tumoarea ta să continue şi masa tumorala să crească şi aceasta este nerezolvarea completă a conflictului.

Vaccinarea nu permite somatidelor să se transforme în microbi şi din această cauză ai mai multe şanse să îţi fie diagnosticata o tumoare care rămâne pe loc o viaţă întreagă şi ai mai multe şanse de a interpreta diagnosticul ca şi sentinţa la moarte şi să faci conflicte secundare friciilor şi epuizării mentale.
Chiar dacă cancerul a fost oprit în dezvoltare medicina modernă îţi va indica să scoţi de urgenţă acea tumoare şi evident la analiza morfopatologica diagnosticul va fi de tumoare malignă deşi ea nu îţi mai făcea niciun rău de poate peste 20 ani înainte de a fi scoasă…
…iar dacă ar recidiva în acelaşi loc după operaţie ar fi doar pentru că tu nu ţi-ai rezolvat complet stresul biologic.
Microbii, aceşti mici robi, mici servitori ai corpului aflaţi sub comanda creierului ne fac extrem de mult bine dacă putem înţelege că momentele în care facem febră, inflamaţii şi avem dureri suntem de fapt în faza de vindecare de după încetarea stresului şi…
…putem sărbători faptul că avem în stare de funcţionare eficienta în corp armata de microbi aflată în slujba corpului.

Greşeala numărul 8

Acceptarea intervenţiei chirurgicale când nu e nevoie.

Odată ce în corp este depistata o formaţiune aşa-zis tumorala te poţi speria inutil că ai avea un cancer de care poţi muri în chinuri groaznice şi care îţi poate genera până la intervenţia chirurgicală sau biopsie un conflict de devalorizare aşa de mare… încât să apară complicaţiile locale prin exagerarea stresului sau chiar metastazele limfatice ganglionare sau organice.
De fapt aceste mituri despre cancer nu sunt adevărate aşa cum deja ai aflat, însă majoritatea oamenilor trăiesc încă sub auspiciile credinţelor învechite.
Biopsia exploratorie cel mai adesea nu este necesară şi la anumite tumori va determina, în unele situaţii particulare împrăştierea lor. Însă nu este valabil în cazul cancerului de colon sau de san, dar este valabil pentru toate tumorile chistice.
Tumorile chistice solide sau lichide au nevoie de organele din jur ca să crească şi să ajungă să suplinească o anumită funcţie a organismului. Tumorile secundare chistice rezultate prin împrăştierea reală din chist

secţionat nu mai sunt proporţionale cu cât a fost luat din tumoare. Ele vor produce mai multe enzime decât are corpul nevoie şi vor creşte mai mult dacă s-a amplificat conflictul prin intermediul diagnosticului intraoperator sau din cauza fricii de intervenţie şi a spaimei de un viitor incert.
Intervenţia chirurgicală la sân nu este necesară în nicio situaţie fiindcă nu pune în pericol viaţa oricât ar creşte şi oricât de mult timp ar puroia aici o tumoare.
Ceea ce pune viaţa în pericol la tumorile de san este devalorizarea de sine în raport cu aspectul sânului.

Dacă valoarea personală scade din cauză:

— Imaginilor negative despre sânul aparent cu un conţinut periculos

— Senzaţiilor neplăcute: supuraţii, miros de carne împuţită, estetică alterată de un mamelon retractat…

…atunci apare o altă problemă, secundară pentru care femeia chiar poate muri, gen metastazele osoase, pulmonare, de ficat… dar la sân **NU** este necesară nicio intervenţie.

Aceeaşi situaţie de scădere a valorii personale apare şi atunci când:

— Imaginea ta actuală este în dezacord cu imaginile create în conştientul şi inconştientul colectiv părerea celorlalţi despre normalitate nu corespunde cu felul în care arăţi

— Frică de diagnostic sau de moarte

— Frică de amputaţie de sân

La colon însă poate fi o problemă dacă pacientul nu îşi rezolvă conflictul de supărare fiindcă în acest caz masa tumorala continua să crească şi există riscul de a obstrua lumenul intestinal, fapt care poate duce la ocluzie intestinală şi chiar la perforaţie cu abdomen acut chirurgical sau chiar deces dacă nu este surprins momentul perforării.
În aceste condiţii se poate chiar muri inutil dacă nu se intervine chirurgical pentru extragerea fragmentului de colon afectat de tumoare sau extirparea tumorii şi suturarea colonului.
Dacă însă conflictul de supărare continua chiar dacă s-a scos tumoarea şi se face chimioterapie se va face recidiva pe bont chirurgical, fiindcă din creier şi psihic continua să vină semnale către colon care să îi spună de ce fel de funcţie este nevoie pentru a susţine supărarea.

Din acest motiv în cancerul de colon intervenţia chirurgicală poate fi salvatoare, iar pacientului este important să i se explice acest risc de perforaţie intestinală pe care îl are cât timp v-a mai duce cu el conflictul de supărare, în psihicul şi creierul său, iar de aici direct în colonul său.
Dacă s-a ajuns deja la necesitatea intervenţiei atunci este bine ca pacientul să fie pregătit sufleteşte pentru operaţie, să o accepte ca pe un bine pe care i-l face corpului pentru că peritoneul să nu reacţioneze la ideea de a fi atacat de bisturiu sau tuburile de laparoscopie. Când cineva se simte atacat de bisturiu, din psihic se transmit mesaje corpului şi este programat pentru a produce ascita şi carcinomatoza peritoneală – care să ţină la distanţă pericolul, şi care o să fie interpretate greşit ca metastaze de către medicina clasică dat fiind diagnosticul de cancer şi protocoalele de diagnostic şi conduita terapeutică.
Carcinomatoza peritoneală (metastazele la nivelul marelui epiplon şi a peritoneului în general) are la baza conflictul de atac direct la integritatea abdomenului.

Ce înseamnă atac direct la integritatea abdomenului? Când generezi acest conflict?

Atunci când ţi se spune că ţi se va opera (tăia) abdomenul în scop diagnostic sau de a elimina tumoarea de la un anumit nivel, creierul percepe de fapt pătrunderea în abdomen a unui obiect tăietor ca şi atac faţă de care se va apăra în stil propriu, astfel…
…dacă ai un sentiment de teamă legat de operaţia prin tăierea corpului tău, a diverselor sale structuri, teamă de cicatrice care arata că ai fi mai puţin om decât erai înainte de operaţie, că vor scoate din tine ceva important dar care s-a defectat şi nu mai poate fi reparat, atunci abdomenul se apăra prin generarea unor mici tumori la nivelul peritoneului.
Aşadar, cu cât frică de a fi operat este mai mare cu atât corpul se va apăra mai mult generând aşa spusele metastaze peritoneale, ce sunt proporţionale cu mărimea fricii tale.

Deci frica te poate ucide mai rapid decât cancerul în sine sau intervenţia chirurgicală.

Aceste tumori mici sunt numite carcinomatoza peritoneală şi se întâlneşte în special la nivelul marelui epiplon = popular prapur, ce acoperă şi protejează intestinele şi care astfel ar deveni mai puternic, are rolul în natura de a face intestinele să fie mai mobile prin secreţiile lor, epiteliul tumorilor fiind unul adenoid, glandular.
Acest conflict din psihic generează un focar la nivelul cerebelului (dezvoltat din mezodermul vechi) care are ca şi atribuţie protecţia şi supravieţuirea individului în faţa unui atac.
Această interpretare de atac direct împotriva abdomenului este clară ca şi conflict atunci când găsim carcinomatoza peritoneală, ceea ce nu înseamnă că orice banală intervenţie chirurgicală cu sens bine definit de a limita o ascită sau opri o hemoragie sau altă cauză întemeiata vor duce la carcinoma-toza. Însă odată găsită carcinomatoza ea ne conduce clar spre conflictul de atac direct asupra integrităţii abdomenului.
Dacă ai decis să te laşi operată sau ai fost deja operată şi ţi s-a depistat aceasta carcinomatoză peritoneala cu siguranţă ai generat acest conflict şi îţi poţi evidenţia pe tomografia craniană fără substanţă de contrast focarul sub forma ţintei de tir la nivelul cerebelului.
Dar dacă urmează să fii operată, fiindcă aşa ai ales sau este neapărat ca operaţia chirurgicală să îţi poată salva viaţa, atunci poate vei dori să eviţi acest diagnostic de carcinoma-toza peritoneala pentru care ţi se va spune că deja cancerul de sân sau colon a metastazat.
Când medicul constata carcinomatoza afirma că tumoarea s-a împrăştiat, iar astfel se modifica stadializarea tumorii şi tu ai de făcut mai multă chimioterapie sau raze sau ţi se vor administra chimioterapice mai puternice, mai agresive.

Carcinomatoza peritoneală dă dureri abdominale mari şi poate da o ascită minimă care se resoarbe de la sine după încetarea conflictului, rostul ei fiind tocmai mobilizarea mai bună a intestinelor, unele în raport cu altele şi cu organele abdominale să le ţină la distanţă de agresiunea prin tăiere.
Durerile abdominale pot fi însoţite de balonare, de tulburări de tranzit intestinal cu alternante între diaree şi constipaţie. Dacă alegi să te hrăneşti sănătos atunci ai posibilitatea de a furniza corpului nutrienţii necesari, dar ceea ce este esenţial este starea ta de siguranţă în raport cu voinţă de a trăi, de a te bucura de viaţă, de familie, de tine şi de

prieteni.

Greşeala numărul 9

Alimentaţia nesănătoasă şi bogată în compuşi toxici

Considerăm alimente tot ceea ce introducem în gură şi înghiţim cu intenţia de a furniza corpului substanţe care să ne hrănească. Ei bine, în natură cresc doar plante care furnizează nutrienţi sau plante otrăvitoare, pe care organismul le recunoaşte ca fiind sigure pentru sine, adică *self* cu care se hrăneşte său fiind improprii hrănirii, pe care le evita sau le elimina.
În ziua de astăzi exista tendinţa de a consuma alimente care nu prea mai au în ele ceva natural şi pe care corpul nu le mai interpretează ca fiind hrănitoare.
Puţinul natural care se mai găseşte este de fapt modificat genetic şi nu mai este recunoscut de corp ca fiind benefic pentru celulele corpului.
În membrană, celulele tubului digestiv sunt dotate cu receptori speciali care sesizează ce nu e natural, şi datorită lor corpul este într-o continuă stare de alertă, mai ales la nivelul intestinului, generând leucocitoza intestinală reactiva.
Atunci când te hrăneşti natural îi furnizezi corpului somatidele sau microzimele din care să îşi poată reface structurile deteriorate prin moartea celulară programată şi pe cele din programele speciale aflate în derulare sub formă de tumori.

Ei bine dacă mâncăm totul extrem de sterilizat, pasteurizat, preparat termic apar câteva probleme:

- alimentele nu mai sunt recunoscute ca şi proprii în timp apare supărarea legată de constipaţiile asociate nu mai sunt microbi care să digere tumoarea şi rămânând pe loc şi depistata după zeci de ani de când nu mai este activa

(*aflarea diagnosticului poate duce la panica şi moarte prin frică nu prin efectele de imposibilă împrăştiere a cancerului, pe care oricum îl purta omul chiar de zeci de ani*).

O alimentaţie care să conţină predominant legume, cereale integrale şi fructe crescute în mod natural, cu consum cât mai redus de carne şi ouă (excepţie cele de la producători autohtoni care au condiţii de aerisire, furaje naturale) este benefică
…şi mai ales cele cu expunerea la lumina naturală ce oferă vitamina B17 (laetril) pe care o conţin şi prin somatidele ce se afla în tot ce este viu şi crescut la soare, lumina naturală, apă curată, furaje naturale).
Vitamina B17 este extrem de importantă în resorbţia tumorilor, stoparea creşterii tumorale şi dacă am consuma zilnic şi cu bucurie alimente vegetale cultivate ecologic ele ar contribui ca tumorile să crească foarte încet, încapsulate de restul corpului, şi aşa natură ne dă timp în plus pentru soluţionarea conflictelor biologice.
La extrema cealaltă, a alimentaţiei cu carne, în sângele şi muşchii animalelor crescute în incubatoare (în condiţii de înghesuială, fără lumina naturală, crescute cu factori de creştere şi faini de oase, resturi de animale moarte, sacrificarea cu cruzime în prezenţa animalelor încă vii) se generează şi se stochează în corp hormoni de stres de moarte şi bacterii de putrefacţie, care în mod normal devin active în corp doar atunci când noi deja am murit.

Toate mâncărurile preparate sub presiune au o mare problemă.

Membranele celulare atât ale legumelor cât şi ale cărnurilor sunt foarte degradate şi deşi par fragede de fapt ele nu mai au structură pe care corpul să o recunoască că şi self şi este generată inflamaţia cronică a intestinului şi colonului, cu hiperaciditatea pe care un cancer se poate instala foarte uşor.
Alimentele care nu provin din natură sunt mult mai acide decât cele naturale şi din acest motiv au tendinţa de a modifica pH-ul, iar corpul trebuie să depună un efort în plus, consumând din rezervele de energie, vitamine şi minerale pentru a compensa hiperaciditatea.
Consumul de minerale de sinteză pentru compensarea acidităţii duce la oboseală musculară şi demineralizare osoasă, iar omul este din ce în ce mai puţin motivat să facă mişcare fiindcă transpira şi oboseşte foarte repede, iar creierul lui nu se mai poate focaliza pe găsirea de soluţii. Din acest motiv apare frecvent obezitatea.
Gusturile nenaturale ale alimentelor creează dependenta, intestinele

cer de mâncare fiindcă ce le-ai dat nu este catalogat ca mâncare şi devii din ce în ce mai obez, cu stimă de sine din ce în ce mai scăzută.
Incapacitatea de relaxare a sistemului nervos şi alertă generală din celelalte sisteme care îl fac pe om să se simtă într-o cronică stare de lipsa de timp, de agitaţie interioară chiar şi atunci când ar avea timp suficient… va răbufni la un moment dat pe unul dintre programele din ADN şi impuse creierului, care au rostul de a ne scoate din inerţie sau de a ne ucide pentru că alte specii mai puternice să se hrănească din noi

Greşeala numărul 10

Externalizarea controlului şi a gândurilor referitoare la senzaţiile apărute

Dacă îi laşi pe „specialişti" sau pe cei din jur să ia decizii pentru tine în baza unor protocoale-standard sau credinţe pe care ei le au, şi ignori ceea ce de fapt îţi spune ţie corpul prin senzaţiile tale… vei avea de suferit consecinţele.

Nimeni nu poate şti mai bine decât tine ce simţi atunci când faci chimioterapie, radioterapie sau atunci când ai senzaţia că în tine se întâmplă ceva şi nu poţi explica ce şi de ce, când nimeni nu are răspuns la durerea ta, la senzaţiile tale.

În plus medicina modernă funcţionează după principii şi ipoteze care nu au fost vreodată validate şi care fac oamenii sănătoşi să devină dependenţi pe viaţă de medicamente-substante chimice.

Dacă mergi la chirurg că te doare ceva cel mai probabil o să găsească ceva de scos din tine că altfel nu îşi mai are rost ca expert în medicină, şi fiecare specialist pentru problema ta va găsi o explicaţie mai mult sau mai puţin fantezista, îţi va lipi o etichetă şi aşa te poate încadra într-un protocol standardizat de terapie – ignorând alimentaţia sau starea ta interioară.

Aparent acest protocol-terapeutic îi absolvă pe specialiştii care prescriu medicamente sau fac operaţii, de consecinţele nefaste ale terapiei despre care aceştia cred că sunt asumate de cei care au implementat protocolul – deşi ei înşişi au constatat adesea că aceste protocoale sunt ineficiente sau chiar aduc prejudicii pacienţilor.

ÎNSĂ adesea pentru **EI** şi **FAMILIILOR LOR** lor **NU** ar **FOLOSI** vreodată ceea ce ei prescriu pacienţilor lor – mai ales radioterapia şi chimioterapia.

Să nu uităm că cea mai mare mortalitate pe scară mondială la ora actuală este prin iatrogenie, adică prin intervenţii greşite ale medicilor, atât chirurgicale cât şi nechirurgicale, doar prin prescriere de medicaţie cu efecte adverse colosale, dar conform protocoalelor furnizate de companiile farmaceutice.

Dacă asculţi mesajele corpului tău îţi va fi mai uşor să înţelegi cele explicate mai sus în legătură cu faza de vindecare a cancerului care merge cu puroi, durere, sângerare, inflamaţie, edeme, febră, ca orice criză de vindecare reală.

Corpul are nevoie de această îmbibare cu apă (edem) a structurilor sale, atât în creier cât şi în organe = edematiere, fapt care alături de senzaţiile şi simptomele descrise mai sus par a fi semne de boală, însă ele sunt semne de vindecare, fiindcă apa facilitează rearanjarea structurilor deteriorate de conflictul biologic.

La finalul fazei de vindecare apa se resoarbe, cicatricile se atenuează, corpul revine la normal însă mai îmbunătăţit ca funcţii şi structura decât înainte.

Însă dacă revii la acele atitudini greşite şi reiei conflictele care au cauzat boală, atunci creierul va risca să creeze prin îngroşarea pereţilor intestinali o absorbţie deficitară, o semiocluzie intestinală, fiindcă nu este adaptativ pentru natura să tot repetăm aceeaşi lecţie.

Ca să funcţioneze bine creierul şi corpul nostru au nevoie de noi şi noi conexiuni pe care nu le pot realiza dacă noi avem conţinutul psihic ocupat cu acelaşi şi acelaşi conflict la infinit.

Acest infinit la nivelul ADN este limitat, fiindcă natura nu considera eficient pentru supravieţuirea speciei ca să hrănească un individ care nu învăţa nimic din experienţele conflictuale, care nu se adaptează la cerinţele mediului şi tot repeta greşeala – fără a învăţa lecţia.

Natura îl va ucide sau îl va transforma într-un veşnic copil, printr-o psihoză oprindu-i maturizarea emoţională, nu însă şi pe cea intelectuală – în funcţie de gravitatea situaţiei pentru specie, pentru regn, pe care un individ nu este capabil să o gestioneze.

Noi ştim instinctiv acest lucru fiindcă avem sisteme de

avertizare foarte bune la nivelul intuiţiei, ce funcţionează atâta timp cât nu ne este intoxicata sau adormită conştiinţa de sine prin alimentaţie nesănătoasă, lipsa de mişcare, atitudini greşite induse prin educaţie, medicamente, poluare electromagnetica şi abuzul de substanţe toxice.

Cel mai bun sfetnic este intuiţia ta, însă ca să poţi folosi cu adevărat intuiţia ai nevoie să fii corect informat în legătură cu ce se petrece cu tine, care sunt opţiunile între care ai de ales şi care sunt consecinţele ignorării senzaţiilor tale şi externalizării controlului unor instante care nu au cum să simtă în locul tău

…şi totuşi le permiţi să ia decizii pentru tine, unele chiar în contradicţie cu ce simţi tu că e bine, asta pentru că celălalt a devenit „expertul" vieţii tale.

Deci… dacă acţionând după sfatul celorlalţi poţi muri, cui îi mai serveşte că nu ţi-ai ascultat instinctele? În plus este infinit mai dificil, este aproape o muncă de Sisif să înveţi să înoate pe cineva care tocmai se îneacă sau să repari ceva care a fost stricat de specialişti, care, deşi nu ştiu să repare ştiu să strice bine.

Odată ce am conştientizat aceste greşeli am reuşit să îi ajut şi pe alţii să se vindece de cancer în mod natural, fie că aveau cancer de san, de colon, de creier, de col-uterin, de uter, leucemie, limfom sau chiar cancer pulmonar.

Evita aceste greşeli şi în acest fel vei face paşi siguri că să îţi vindeci cancerul pe care momentan îl ai şi nici nu vei muri inutil… pentru că ai învăţat deja o parte importantă din adevărul despre cancer.

Am fost şi eu în aceeaşi situaţie ca tine şi ştiu cum este să intri în panică în urma diagnosticului, ştiu cum este să ai dureri infernale şi mai ştiu şi cum este să pierzi pe cineva drag după ce a avut cancer şi să nu am ştiut atunci cum să-l ajut cu adevărat fiindcă nu conştientizam ce simte şi de ce refuza chimioterapia… pe care eu i-o administrăm cu forţa şantajului emoţional de a mă lăsa să fac ce îmi stă în putinţă informaţiilor şi convingerilor de atunci ca medic şi pentru a fi împăcată că am făcut ce îmi stătea omeneşte în putinţă

Însă a fost în zadar gestul meu de a nu îl ascultă, l-a costat viaţa şi cheltuirea unor sume exorbitante nu este eficientă dacă nu îţi asumi propria vindecare prin rezolvarea definitivă a conflictului biologic cauza.

Dr. Crina Vereş